

ØSTEUPROPÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.44 til Rumænien 7 – 15 oktober 2010

Delenii og Onesti

Denne transport er anderledes som normalt. Det var kun ½ delen som var vores, den anden ½ del var fra Vestermark kirken i Grindsted som også arbejder i Onesti. Sættevognen var med frivillige chauffører: Erik Jørgensen, Ølgod (som også er medlem af Østeuropæisk børnehjælp) og Arne Lorenzen, Kegnæs. For mig var det min første transport som jeg var med på efter min blodprop i hjertet 30 sep. 2008 og det var første gang jeg selv var med lastbilen som chauffør. Vores ting blev læsset fra vores lager i Rødekro torsdag 7 okt. sættevognen var mindre som vi havde fået oplyst, derfor fik vi ikke 3 klasse sæt med til skolen i landsbyen Delenii. I sommer var jeg på ferie i Bagaciu, da besøgte vi skolen som vi boede nabo til. Skoledirektøren forklarede da at nabo skolen som hun også var direktør for manglede skolemøbler, dem de havde, var lånt i Bagaciu og skulle tilbage når den nye skole en gang blev færdig(skolebyggeri er stoppet på grund af penge mangel). Jeg har på min rundtur i september besøgt Landsbyerne Bagaciu og Delenii for at se behovet. Delenii og Onesti ligger langt fra hvor vi normalt kommer. I Onesti bor Danskerne Ena og Kjeld Lykke Olesen som nu har boet der i 3½ år. Ena har lært Rumænsk og er missionær og de hjælper mange fattige mennesker i området. Østeuropæisk Børnehjælp sendte sidste år 3 klassesæt til 2 skoler som de kommer i og 46 stole til landsby kirken i Bilca. Jeg har det sidste år haft flere ting stående som de gerne vil have, blandt andet flere stole til kirken. Jeg har sagt til Erik Jørgensen at han skulle sige til når de fra Vestermark Kirken i Grindsted ville sende en transport. På denne måde har vi i fællesskab planlagt turen.

Efter læsningen kørte Erik til Padborg. Jeg kørte hjem for at bade og spise og lave nye papirer fordi vi ikke fik alt med. Jeg blev så kørt til Padborg hvor vi fandt Erik. Samlet gik vi over på Shell hvor vi betalte vejafgift til det første stykke i Tyskland. Kl. 22 kørte vi fra Padborg. Vi havde fået besked på at køre over Polen (der har jeg aldrig været) nogle Danske chauffører som vi talte med på Shell fortalte os at det ville de bestemt ikke gøre. De penge i sparer i vejafgift sætter i hurtigt til igen. Vejret var godt og der var ikke meget trafik her om natten. Vi ankom til den første parkeringsplads i Polen og lagde os til at sove kl.6.45. Sidst på formiddagen fortsatte vi ud af en forfærdelig ujævn motorvej, vi kan godt sige vi blev godt rystet sammen, hvordan har vores ting det? Efter ca.70 km rystelser kom der heldigvis super god motorvej som varede til lige før det blev mørkt. Vi kunne se på kortet at det sidste stykke var mindre veje så vi ville stoppe og sove så vi var friske og kunne køre når det blev lyst. Men om aftenen er det meget svært at finde en holde plads til lastbil, alt er optaget, der måtte flere besøge på rastepladser til før det lykkedes.

Lørdag fortsatte vi, 2 træbroer måtte passeres inden vi nåede Slovakiet. I Slovakiet kørte vi også af mindre veje i nogle timer før vi passerede grænsen til Ungarn. I Ungarn kørte vi ligeledes på mindre veje de første par timer før vi nåede motorvejen mod Debrecen og senere den sædvanlige vej mod den Rumænske grænse ved Oradea. Grænsen blev nemt passeret vi viste pas og de så læsselisten. Lige efter grænsen betalte vi vejafgift for Rumænske veje (56 euro for 7 dage). Vi nåede OMV tankstationen lige før Cluj kl. 1 Rumænsk tid.

Søndag morgen ringede jeg til skole direktøren og forklarede at vi ville komme. Omkring kl.11.30 holdt vi foran skolen i landsbyen Delenii. Direktøren og hjælpere stod og ventede. Skolen fik 32 2 mands borde og 14 1 mands borde 79 stole og 2 tavler. De mange hjælpere bar hurtigt tingene ind så efter ½ time kunne vi igen lukke lastbilen. Vi blev inviteret på kage og drikkevarer. Jeg tog mig tid til at sortere møblerne til de 4 klasseværelser og monterede de rigtige stole til hvert bord. Jeg spurgte om de var tilfreds og de svarede at de var meget tilfreds, det er 1.klasse brugte møbler. Jeg fortalte så at jeg ikke var glad fordi vi ikke fik alle møbler med fordi lastbilen var for lille. Direktøren inviterede os hjem privat for at spise, vi hyggede os og pludselig var klokken over 16. Vi fik forklaret at vi kunne fortsætte igennem byen så ville vi komme til vejen

mod Medias. På grund af meget regn måtte vi faktisk ikke køre til Onesti med lastbilen, vi måtte kun køre med 12 T. Vi prøvede og spurgte også på en tank. Selv om det var mørkt kunne vi se at alle rabatter var blevet forstærket og ude i bjergene hvor der var mange hårnåle sving var der flere steder vejen var skyllet ned. Onesti blev nået ved 23 tiden og i byen blev Erik stoppet af politiet fordi han kørte ind i byen lige som han havde gjort for 2 år siden. Men lidt penge løste problemet og de fulgte os hen til supermarkedet hvor vi parkerede (lidt i mod reglerne). Vi ville nu sove men Kjeld og Ena ville nu gerne lige hilse på os så vi gik de 300-400 m hen til deres blok.

Mandag morgen fik vi morgen mad og et bad hos Ena og Kjeld. Ved 9 tiden kom nogle af folkene fra Grindsted hvor efter vi kørte til Landsbyen Tamasasoia. Her måtte vi bakke ind ca.800m af snoet grusvej med grøft og træer på begge sider. Det lykkedes ikke helt, eller det tog for lang tid. Grene kilede sig fast og det var ikke let at dreje uden at forhjulene kom ud i grøften. Så vi læssede af halvvejs , den sidste transport foregik så med varevogn og hestevogn. Præsten i landsbyen som også er skolebus chauffør fik 9 2 mands skoleborde og 1 1. mandsskolebord og stole dertil. Han vil i kirken lave lektie hjælp for de fattige børn. Vi aflæssede også stolene til kirken i Bilca og en sovesofa. Det var disse ting varevognen var kommet efter så han fik lige en lille ekstra tur. Vi fortsatte til landsbyen Cornatel. Deres præst er for nogle år siden rejst og lejligheden som han boede i har stået tom siden. Ena og Kjeld har fået lov at bruge lejligheden når de har besøg mod at renovere den. Kjeld har lavet flot køkkenskabe, senge og badeværelse. Til sengene manglede de madrasser, dyner, puder og linned som de fik nu. De fik også til uddeling til fattige og lidt udstyr til kirkelejligheden, 3 overhed, 3 senge,5 sengebunde, 20 stole, 5 billeder, 16 div. møbler, 3 sovesofaer, 2 høje barnestole, 3 lamper, 12 kasser div. køkkenting, 2 støvsuger, 3 kasser sengetøj og håndklæder, 1 le, 8 potter, 10 1. mands skoleborde m.stol og 34 sække tøj. Skolebordene blev straks taget i brug, Ena lavede dejlig mad til 20 personer (Grindsted gruppen var på 12 personer). Ved 14 tiden fortsatte vi ud til landsbyen Martecti som Vestermark kirkeni Grindsted lavede tøj uddeling til. Deres kontakt person er en Rumæner hvor konen er Dansker, han har boet i Danmark og taler Dansk, men de bor nu også i Onesti lige som Ena og Kjeld Lykke Olesen. Vi kunne ikke køre helt ud til de fattiges landsby, så de havde bestilt 8 hestevogne, men til sidst var der 19. Grindsted Damerne delte små bamser eller dyr ud men de gamle damer var meget voldsomme og klemte damerne mod lastbil liften. Deres Rumænske kontakt person havde lavet en liste og kaldte så hver familie frem hvor efter de fik 1 stor kasse tøj og en pose med sukker majs mel, mel og 1 l mad olie. Der kom mange flere som også ville have, de blev også skrevet på listen. Mange var voldsomme og ubehagelige og utilfredse, jeg synes det er rigtigt synd for Grindsted folkene. Ved 16 tiden lukkede vi lastbilen, der er sikkert nogen som ikke fik, men nogen har sikkert også fået 2 gange. Hestevogne kørte nu op igennem skoven og Erik forsøgte at vende lastbilen, det blev ikke nemt, 2 Rumænere hjalp med at ligge grus under hjulene og grave som belønning fik de hver en kasse tøj. Midt i landsbyen fik vi lov at parkere lastbilen, vi kørte så med i person bil op til landsbyen hvor de fattige bor. De bor meget usselte og simpelt, nogle huse har dårligt nok tag på, nogle mangler dør eller vindue, gulv er der næsten aldrig, vand og varme er vild luksus. Husene er små og de eneste møbler de normalt har, er noget som måske ligner en seng. Her bor unge familier med små og store børn, bedsteforældre og gamle mennesker. Toilet er et hul i jorden og 4 pinde omkring med et stykke plastik eller noget af et tæppe bundet på. Mærkeligt nok så er der parabol på flere huse men om de har TV jeg så ingen. Hvad lever disse mennesker af og hvorfor lever de? Teoretisk burde de være døde af sult og kulde. Vi skriver Oktober 2010 landet er Rumænien og de er medlem af EU. Rumæneren som vi kørte med spurgte os om vores oplevelse ved tøj uddelingen, han syntes også de var voldsomme og ubehagelige. Men hvordan mon vi ville reagere hvis vi var i deres sted? Vi parkerede i nærheden af supermarkedet igen, kl. var 19 og da vi gik over gaden kom Ena og Kjeld kørende. Jeg foreslog at vi fandt en restaurant for at spise der.

Tirsdag morgen spiste vi morgen mad hos Ena og Kjeld, formiddagen brugte Erik til at tage TV op med Ena og Kjeld. Erik har flere gange optaget til lokal TV. Kl. 13 mødtes vi ved lastbilen om formiddagen havde Grindsted folkene fyldt mere ny indkøbt madvare i lastbilen, vi kørte nu til en anden fattig landsby hvor de

igen ville dele tøj ud. En smal snoet asfalt vej, med lavt hængende ledninger som måtte løftes, førte os ud til en plads hvor vi lige kunne vende, her foregik uddelingen. Inden uddelingen startede, kom politiet, måske var der nogen som havde måttet vente lidt da jeg kørte der ud. Betjenten spurgte hvor vi kom fra og jeg svarede Danmark, vi havde nødhjælp med. Han ville tale med en som talte bedre Engelsk, så jeg gik igen, jeg så at han havde blokken fremme, der var mange mennesker og han kørte igen. Ligeledes her blev tingene delt ud efter en liste alt gik fredeligt og roligt. Da alle havde fået både tøj og madvarer gik vi op bag ved og besøgte nogle af familierne . De boede op af en skråning i meget dårlige huse. Her delte Damerne legetøj ud på et tørt sted, der var ellers mest pløre. Børnene var selvfølgelig glade for legetøjet, men kan de bruge det? Min mening er nej, de har aldrig haft legetøj og savner det ikke. De kan ikke køre i græs eller pløre. Det bedste er bamser eller dyr. Om aftenen spiste Erik og jeg igen på restaurant sammen med Ena og Kjeld.

Onsdag morgen spiste vi og fik bad hos Ena og Kjeld. Kjeld kørte os ud til en fattig sigøjner familie som de havde hjulpet. Familien boede i et lille hus, de havde 5 børn, 1 barn var handicappet og boede ikke hjemme. De havde en pige som er ca 12-14 år de ved det ikke hun har ingen papirer og går derfor ikke i skole, det er et stort problem for moderen. De vil gerne have hende registeret men det koster penge og dem har de ikke. De 2 drenge er blevet registeret og var derfor i skole, den mindste er lille. Her optog Erik også TV. Vi besøgte Kirken i Tamasoaia, her havde præsten stillet skolebordene op bag i kirken og her ville han lave lektie hjælp. Han drømte om at indrette et rum på Kirkens loft men han havde ikke penge til det, det kan ellers blive rigtigt dejligt. Vi besøgte også skolen i Bilca som fik skolemøbler sidste år. Kirken var låst men vi kunne se i vinduet at de havde fået de nye stole. For at komme over til kirken måtte Kjeld køre igennem vandløbet, er der meget vand så må de balancere over en planke. Vi besøgte også grundstykket som kirken lige har købt for Danske penge. Mens vi var optaget med besøg tømte Grindsted folkene lastbilen for de sidste kasser med tøj. De læssede kasserne over i en varebil. Igen tog vi på restaurant for at spise sammen med Ena og Kjeld. Godt kl.14 tog vi afsked med Ena og Kjeld, vi tankede i Onesti og forlod byen kl. 14.40. Vi besluttede at køre en anden vej hjem for at undgå vejen med 12 T, men her kom vi til en bro som kun var 3.85 m høj og lastbilen er 4m. Erik var klar over problemet men han havde klaret det for 2 år siden, vi klarede det ved at lukke alt luft ud af affjedringen , kl. 0.20 nåede vi Cluj hvor vi sov samme sted.

Torsdag kl. 9 startede vi mod grænsen som igen hurtigt blev passeret. 25 km inde i Ungarn spiste vi wiener-snitzel hvor jeg plejer at spise. Vi besluttede at køre over Slovakiet og Tjekkiet, vi sov ca. midtvejs.

Padborg blev nået kl.22.45 hvor jeg blev hentet og Erik fortsatte til Ølgod. Turens længde fra Rødebro og tilbage til Padborg var på 4779 km.

Med venlig hilsen

Arne Lorenzen

Vesterkobbel 6, Kegnæs

6470 Sydals

Tlf. 74405247 mobil 40865247